

Skatteministeriet J.nr. 6. 02-620-0008

Den

Til

Folketingets Skatteudvalg

Hermed fremsendes aktuelle notater for:

1. Rentebeskatning
1. Energibeskatning
1. Moms
 1. Fradragsret på moms
 1. Revision af artikel 9 i 6. momsdirektivet
 1. Administrativt momssamarbejde

Alle skal behandles på ECOFIN den 5. november 2002.

Svend Erik Hovmand

/Thomas Larsen

Rentebeskatning

1. Baggrund og indhold

EU-landene aftalte i december 1997 en skattepakke med forslag til rentebeskatningsdirektiv (samt en adfærdskodeks for erhvervsbeskatning og et direktivforslag om erhvervsmæssige rente/royalties). De tre dele skal gennemføres samlet.

Rentebeskatningsdirektivet skal sikre ens beskatning af opsparing for personer i samme land og samme økonomiske situation, uanset i hvilket EU-land de placerer deres opsparing.

Det Europæiske Råd aftalte i Feira, at beskatningen af rentebetaling fra et land til personer i andre lande skal sikres ved indberetning og udveksling af information. Østrig, Luxembourg og Belgien skal have en overgangsordning i 7 år, hvor de opkræver kildeskat og overfører en del af proventet til rentemodtagers bopælsland.

DER-Feira besluttede også, at direktivets vedtagelse afhænger af, at EU får tilstrækkelige aftaler med vigtige 3.-lande (USA, Schweiz m.fl.) om anvendelse af tilsvarende foranstaltninger og med tilknyttede områder (Kanaløerne, Isle of Man og områder i Caribien) om samme foranstaltninger.

Skattepakken skal efter DER i Feira vedtages, når der er opnået tilstrækkelige aftaler med de vigtige 3.-lande og relevante tilknyttede områder, og senest inden udgangen af 2002.

ECOFIN blev i december 2001 enig om rentebeskatningsdirektivets indhold som grundlag for forhandlingerne med 3.-landene.

ECOFIN vedtog den 4. juni, at ved forhandlingerne med 3.-landene skal EU insistere på udveksling af oplysninger. ECOFIN gentog det i en rapport til DER i Sevilla, som tog rapporten til efterretning.

Forhandlingerne med Schweiz har vist sig vanskelige, idet Schweiz ikke vil drøfte informationsudveksling.

På ECOFIN den 8. oktober blev det bl.a. konkluderet, at Kommissionen og det danske formandskab fortsat skulle lægge pres på Schweiz og insistere på en tilfredsstillende aftale, og at Kommissionen således skulle fortsætte forhandlingerne med henblik på at nå et positivt resultat med solid og meningsfuld informationsudveksling.

ECOFIN den 5. november skal drøfte forhandlingerne med Schweiz, USA og de andre centrale 3.-lande.

2. Nærheds- og proportionalitet

Sagen er ikke bedømt i forhold til nærheds- og proportionalitetsprincippet. En aftale med Schweiz og de andre 3.-lande kan bedst indgås på fællesskabsplan, idet det bør sikres, at alle EU-lande indgår samme aftale med 3.-landene, for at undgå ulige vilkår for EU-landene. Det kan dog ikke udelukkes, at visse 3.-lande af forfatningsmæssige årsager foretrækker at indgå enslydende aftaler med de enkelte EU-lande.

3. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle virkninger

Hvis EU indgår en aftale med 3.-lande om udveksling af oplysninger, skal de ændringer af skattekontrolloven, der er omtalt i grundnotatet af 8. november 2001, også medføre, at skattemyndighederne sender oplysninger til disse 3.-lande, ligesom skattemyndighederne modtager oplysninger fra 3.-lande til brug ved dansk beskatning.

Drøftelsen på ECOFIN den 5. november vil ikke have statsfinansielle konsekvenser. En vedtagelse af rentebeskatningsdirektivet ventes at kunne medføre øgede indtægter fra beskatning af renter fra opsparing, som nu er unddraget beskatning.

4. Tidligere forelæggelse

Rentebeskatningsdirektivet har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg, senest den 4. oktober 2002 forud for ECOFIN den 8. oktober 2002.

Energibeskatning

1. Baggrund

Kommissionen fremsatte i 1997 et forslag til Direktiv om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter (KOM(97) 30). Direktivforslaget skal vedtages med enstemmighed.

Kommissionens direktivforslag er siden dets fremsættelse stødt på principiel modstand fra visse medlemsstaters side og en række tekniske indvendinger fra de fleste medlemsstaters side. Disse forhindringer har betydet, at der endnu ikke har kunnet skabes enighed om direktivforslaget.

I DER's konklusioner fra Barcelona den 15. og 16. marts 2002 henstilles det til Rådet, at det sideløbende når til enighed om åbning af energimarkederne og om vedtagelse af direktivet om energibeskatning senest i december 2002, idet der tages hensyn til vejgodstransportvirksomhedernes behov.

Til mødet i ECOFIN den 20. juni fremlagde det spanske formandskab en situationsrapport, som udover en beskrivelse af forhandlingernes forløb indeholdt en identifikation af de punkter som fortsat måtte regnes for udestående, samt en

kopi af formandskabets senest reviderede forslag til retningslinjer for det videre arbejde med energibeskatning af den 17. juni 2002. Rådet tog ved denne lejlighed formandskabets situationsrapport ad notam.

På mødet i **DER i Sevilla den 21. og 22. juni** noterede man sig også formandskabets situationsrapport om energibeskatningsdirektivet og bekræftede i øvrigt den tidsplan for vedtagelsen, der blev fastlagt i Barcelona, sideløbende med aftalen om åbning af energimarkedene.

Det danske formandskab har sat sig som målsætning at Rådet når til enighed om vedtagelse af energibeskatningsdirektivet inden december 2002, i overensstemmelse med konklusionerne fra DER i Barcelona og Sevilla. Med henblik på at fastholde fremskridtene gjort på området har formandskabet taget udgangspunkt i det spanske formandskabs situationsrapport for energibeskatningen, herunder forslaget til retningslinjer for det videre arbejde. P&arin g; baggrund af drøftelserne foretaget i Rådets arbejdsgruppe for energibeskatning i juli præsenterede formandskabet et konsolideret direktivforslag for arbejdsgruppen til brug for to videre møder afholdt i september. Formandskabet har i september også afholdt et arbejdsgruppemøde om Kommissionens forslag til harmonisering af dieselaftagterne.

Den 30. september blev der afholdt et møde i den særlige højniveaugruppe for energibeskatning. Til mødet i **ECOFIN den 8. oktober 2002** stillede formandskabet forslag til løsning af de politisk udestående spørgsmål som var blevet identificeret i den spanske statusrapport, herunder muligheder for at fastsætte **nationale satser under de nye minimumssatser**, ordninger for **diesel til vejtransport**, omfanget af **direktivets overgangsperioder**. Formandskabet stillede endvidere forslag til definition af **energiintensiv virksomhed**.

Hvor det lykkedes at nå til enighed om definitionen af energiintensiv virksomhed, lykkedes det ikke at blive enige om de øvrige spørgsmål. Samtidig er der blevet rejst nye vanskelige spørgsmål om **direktivets forhold til traktatens statsstøttere**, **herunder omfanget af direktivets obligatoriske og frivillige undtagelser**.

2. Formål og indhold

Direktivet skal træde i stedet for de eksisterende mineraloliedirektiver (92/81/EØF og 92/82/EØF), som kun omfatter afgifter på mineralolieprodukter. Direktivforslaget omfatter afgifter på alle former for energiprodukter, hvilket udover mineralolieafgifterne vil sige afgifter på kul, gas og elektricitet.

Baggrunden for forslaget er et ønske om at skabe en fællesskabsramme for beskatning af energiprodukter, der gør det muligt at omstrukturere de nationale afgiftssystemer og opfylde målsætningerne for beskæftigelses-, miljø-, transport- og energipolitikken, uden at skade et af EU's vigtigste resultater, det indre marked.

I det følgende gennemgås hovedpunkterne i forslaget, som det fremstår op til mødet i ECOFIN den 5. november.

Der foreslås forhøjelser i de nuværende minimumssatser for **mineralolie** på 15-25 procent. De største forhøjelser sker for motorbrændstof. Satsen for diesel foreslås fastsat til EUR 302 per 1000 l. Fra 1. januar 2010 foreslås denne sats videre forhøjet til EUR 330 per 1000 l. Der foreslås endvidere en stigning fra EUR 5 til EUR 10 per 1000 l i en særlig kontrolafgift, som skal betales af de lande der ved vedtagelsen af det eksisterende mineraloliedirektiv ikke beskattede fyringsgasolie, og som fortsat ønsker at anvende en nulsats.

For **elektricitet** foreslås det, at der skal fastsættes en minimumsafgift på 0,5 euro pr. MWh (0,3725 øre pr. kWh) for erhvervene og 1 euro pr. MWh (0,745 øre pr. kWh) for husholdningerne og andre ikke-erhvervsmæssige anvendelser.

For **naturgas** foreslås det, at der skal fastsættes en minimumsafgift på 0,15 euro pr. GJ (4,425 øre pr. Nm³) for erhvervene og 0,30 euro (8,851 øre Nm³) for husholdninger og andre ikke-erhvervsmæssige anvendelser. For **kul** foreslås en minimumsafgift på henholdsvis 0,15 euro pr. GJ (1,12 kr. GJ) for erhvervene og 0,30 EUR pr. GJ (2,24 kr. GJ) for husholdningerne og andre ikke-erhvervsmæssige anvendelser.

Med henblik på at fremme en aftale opereres der med en række forskellige **overgangsperioder og undtagelser**. Der opereres med en generel overgangsperiode indtil den 1. januar 2007 for de medlemsstater, som vil have særlige problemer med at implementere de nye minimumssatser.

Herudover gives Grækenland og Irland særlige overgangsordninger. Grækenland gives en periode indtil 1. januar 2010 til at omlægge landets nuværende inputbaserede elektricitetsbeskatningssystem til et outputbaseret system og til at nå den nye minimumssats for benzin. Irland gives lov til at bevare sin nuværende ikke-beskatning af elektricitet indtil 1. januar 2007.

For naturgas opereres der med en generel overgangsperiode, for de medlemsstater hvor andelen af naturgas har udgjort mindre end 15 procent af det samlede forbrug i 2000, på ti år eller indtil landenes naturgasandel når op på 25 procent. I øvrigt skal landene påbegynde en progressiv introduktion af den nye minimumsbeskatning når man overskrider de 20 procent. I Kommissionens oprindelige forslag gjaldt overgangsordningen for naturgas kun andele und er 10 pct. Storbritannien gives særlig adgang til at benytte overgangsperioden for naturgas for Nordirland.

For diesel til transportformål gives der forskellige overgangsperioder for de lande som vil ligge under den nye minimumssats på EUR 302 per 1000 l. Overgangsperioderne er udmålt i forhold til afstanden mellem de pågældende landes nuværende afgiftsniveau og den nye minimumssats. Således gives Belgien, Østrig og Spanien indtil 1. januar 2006, Portugal og Luxemburg indtil 1. januar 2007 og endelig Grækenland indtil 1. januar 2010, til at nå op på den nye minimumssats. Grækenland får desuden indtil 1. januar 2012 til at nå op på 330 EUR.

Med hensyn til **udformningen af direktivets struktur**, foreslås der nye regler for medlemsstaternes anvendelse af afgiftsdifferentieringer, mulighederne for at reducere for visse produktionsområder og endelig indførelse af obligatoriske og frivillige fritagelser.

Med hensyn til **anvendelsen af afgiftsdifferentieringer** gives landene mulighed for at afgiftsdifferentiere mellem husholdninger og erhverv. Forslaget indeholder herudover en liste over grundlag på hvilke der i de nye direktiv ikke skal søges Rådets tilladelse til at differentiere. Udover produktets kvalitet og hvad der defineres som 'kvantitative forbrugsniveauer for elektricitet og energi anvendt til opvarmningsformål', specificeres det, at der re tale om lokal offentlig transport, affaldsafhentning, militær og offentlig administration, handicappede og ambulancer.

Der lægges i forslaget op til, at indføre adgang til at differentiere til fordel for **diesel anvendt til kommerciel gods- og passagertransport**. Dette dog kun så længe, at der ikke gås under de nationale niveauer som er gældende den 1. januar 2003. Der stilles endvidere forslag til at kommerciel diesel defineres som diesel anvendt til følgende formål: Varetransport på vegne af andre eller på egne vegne i et eller flere motorkøretøjer, der udelukkende er beregnet på godstransport på vejnettet, og som har en tilladt totalvægt på 3.5 t eller derover. Passagerbefordring på eller uden for de ordinære ruter i et motorkøretøj, der i kraft af sin konstruktion og udstyr er indrettet til at transportere over 9 personer (chaufføren medregnet) og beregnet herpå, dog inklusive taxier. Der stilles endelig forslag om at medlemsstater som har, eller er villige til at, introducere vejbenyttelsesafgifter for lastbiler må anvende en reduceret sats for diesel anvendt af vognmandsindustrien, der går under den nationale sats som er gældende den 1. Januar 2003, så længe at den overordnede afgiftsbyrde forbliver den samme.

Udover forslagene til generelle foranstaltninger for diesel foreslås der også nogle midlertidige ordninger. De medlemsstater hvis nationale satser for diesel ligger over EUR 350 per 1000 l gives i perioden fra 1. januar 2003 til 1. januar 2005 lov til at differentiere til fordel for kommerciel diesel til et niveau som ligger under de nationale niveauer som er gældende den 1. januar 2003, så længe at der dog ikke gås under EUR 350. De medlemsstater hvis nuværende nationale niveau for diesel ligge under den nye minimumssats gives lov til at differentiere ned til 287 euro per 1000 l for kommerciel diesel indtil 1. januar 2007, forudsat at der ikke reduceres i forhold til det gældende niveau per den 1. januar 2003.

Med hensyn til **mulighederne for at reducere for visse produktionsområder** gives der adgang til at anvende en reduceret sats for energiintensiv virksomhed og i forbindelse med indgåelse af aftaler, så længe minimumssatserne overholdes.. Med hensyn til definitionen af energiintensiv virksomhed er der enighed om forslaget om , at der ved "energiintensiv virksomhed" forstås en virksomhed, hvor enten købet af energiprodukter udgør mindst 3% af produktionsværdien, eller den nationale energiafgift som skal betales udgør mindst 0,5% af værditilvæksten. Medlemsstaterne kan inden for rammerne af denne definition anvende mere restriktive begreber, herunder salgsværdi-, proces- og sektordefinitioner.

Der lægges endvidere op til, at der kan anvendes nedsættelser, der resulterer i afgifter, der er lavere end de nye EU-minimumsniveauer for energiintensive virksomheder, der indgår aftaler med myndighederne, eller som er omfattet af tilsvarende foranstaltninger. Aftalerne eller de tilsvarende foranstaltninger skal resultere i, at miljøbeskyttelsesmål nås, eller at energieffektiviteten forbedres, og resultatet skal stort set svare til, hvad der ville v&a elig;re blevet opnået, hvis EU's standardminimumssatser var blevet anvendt.

Med hensyn til indførelsen af **obligatoriske fritagelser**, lægges der op til at medlemsstaterne skal fritage:

2. energiprodukter som ikke anvendes til opvarmning eller motorbrændstof;

Medlemsstaterne får dog mulighed for alligevel at afgiftsbelægge denne anvendelse, såfremt dette sker som led i et overordnet system med nedsatte energiafgiftssatser eller med alternative midler til kompensation for energiafgiftsbelastningen. I tilfælde af dobbelte anvendelser (hvor energien anvendes både til opvarmning og til

andre formål end motorbrændstof og opvarmning) må medlemsstaterne enten undtage hele forbruget eller kun beskattede den del som kan henføres til opvarmning. Medlemsstaterne vil få lov til at betragte energiprodukter anvendt til kemisk reduktion og i elektrolytiske, metallurgiske og mineralogiske processer som dobbelt anvendelse. Medlemsstaterne får endvidere lov at fritage eller beskattede, helt eller delvist, elektricitet som primært anvendes med henblik på kemisk reduktion og i metallurgiske, mineralogiske og elektrolytiske processer.

2. energiprodukter og elektricitet anvendt til produktion af elektricitet;

Medlemsstaterne gives dog alligevel mulighed for at beskattede denne anvendelse af miljøpolitiske årsager.

2. energiprodukter anvendt til flyvning;

Medlemsstaterne gives dog som noget nyt mulighed for at beskattede brændstof anvendt til indenrigsflyvning, samt til udenrigsflyvning i forbindelse med indgåelse af bilaterale aftaler. Der lægges endvidere op til at Rådet skal beslutte sig for at ophæve denne undtagelse når internationale regler vil tillade dette.

2. energiprodukter anvendt til sejlads (herunder fiskeri).

Der gives, igen som noget nyt, mulighed for at beskattede brændstof anvendt til indenrigssejlads, samt til udenrigssejlads i forbindelse med indgåelse af bilaterale aftaler.

Med hensyn til indførelsen af **frivillige fritagelser** gives medlemsstaterne bl.a. mulighed for at undtage husholdninger og velgørenhedsorganisationer for beskatning af elektricitet, naturgas, kul og faste brændsler. Der gives endvidere mulighed for at fritage naturgas og LPG anvendt til drivkræft, fornybare energikilder og produktion af miljøvenlig kraftvarme. Endelig gives der mulighed for at fritage forbrug af elektricitet når denne overstiger 50 % af produktionsomkostningerne, energi anvendt til fremstilling, udvikling, testning og vedligeholdelse af fly og skibe og energi anvendt til dræning af indenlandske farvande og havne.

3. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet har traditionelt, i sammenligning med både Kommissionen og Rådet, indtaget en miljømæssigt mere ambitiøs holdning på CO₂- og energibeskatningsområdet. Kommissionens initiativer på området er blevet bakket op, dog med den væsentlige anke, at disse ikke har været vidtgående nok.

Efter høring af Europa-Parlamentets udvalg for forskning, teknologisk udvikling og energi og for miljø, sundhed og forbrugerbeskyttelse, udtalte Europa Parlamentets udvalg for økonomiske og monetære anliggender og industripolitik sig den 20. januar 1999 om energibeskatningsdirektivet (A4-0015/99). Kommissionens forslag blev her overordnet kritiseret for at være for kompliceret og miljømæssigt uambitiøst. Udvalget præsenterede herefter et ændringsforslag, med betydeligt højere satsniveauer, en indeksering så disse satser automatisk ville stige fremover og endelig en fjernelse af størstedelen af direktivforslagets obligatoriske undtagelser og reduktioner for energiintensive virksomheder.

4. Gældende dansk ret

Den danske energibeskatning består af følgende tre overordnede afgiftstyper:

2. Energiafgifterne på olie, kul, gas og elektricitet, hvor satsen for de forskellige energikilder fastsættes i forhold til deres energiindhold. Satsen for energi anvendt til andet end motorbrændstof er p.t. ca. 6,85 EUR (kr. 51) per GJ.
2. En CO₂-afgift på olie, kul, gas og elektricitet, hvor satsen for de forskellige energikilder fastsættes i forhold til dets C-indhold, svarende til en effektiv sats på 13,4 EUR (kr. 100) per ton CO₂.
2. En svovlafgift på olie, kul og gas, hvor satsen for de forskellige energikilder fastsættes i forhold til deres S-indhold eller deres netto SO₂ udledning ved forbrændning. Satsen er 2,7 EUR (kr. 20) per kg S eller 1,35 EUR (kr. 10) per kg. SO₂.

Som hovedregel beskattes alt energiforbrug (olie, gas, kul og elektricitet), inklusiv energiforsyningsvirksomhedernes eget forbrug til fremstilling af egne produkter (undtaget er dog olieraffinaderiernes forbrug af olieprodukter, elproducenters elforbrug etc.). Energiafgifterne betales til energiforsyningsvirksomhederne (elselskabet, kulleverandøren, olieselskabet osv.) i forbindelse med betalingen af den almindelige energiregning (afgiftsbeløbet står opført på &a ring; fakturaen). En gang om måneden overføres afgiftsindtægterne fra forsyningsvirksomheden til staten.

Visse anvendelser er undtaget fra eller fritaget for energibeskatning. Disse inkluderer energiprodukter anvendt til elektricitetsproduktion, til luft- og skibsfart, offentlig transport og udenlands forbrug, herunder udvinding af Nordsøolie.

Andre anvendelser er berettiget til delvis tilbagebetaling. Blandt disse befinder sig energiforbrug foretaget af momsregistrerede virksomheder. Tilbagebetalingen sker i forhold til den enkelte virksomheds konkrete anvendelse af energiproduktet. Virksomhederne modtager ingen tilbagebetaling af CO₂- og energiafgifterne for energi anvendt til rumopvarmning og varmt vand.

Udover en mindre del af elafgiften, tilbagebetales de fulde energiafgifter for energi anvendt i produktionsprocessen, den såkaldte procesanvendelse, som omfatter alt andet end energi anvendt til rumopvarmning og varmt vand. I praksis sker tilbagebetalingen i forbindelse med beregningen af virksomhedernes momsfradrag. Nogle virksomheder har dog bevilling til fremskyndet tilbagebetaling.

Til forskel fra de almindelige energiafgifter modtager virksomheder kun delvis tilbagebetaling af CO₂-afgiften for energi anvendt til procesformål. Til dette formål er definitionen af procesanvendelse delt op i to typer - let og tung proces. Der tilbagebetales 10 procent for let proces og 75 procent for tung proces.

Let proces anses som alt det der ikke er blevet defineret som enten energi anvendt til rumvarme og varmt vand eller som tung proces. De tunge processer defineres i et bilag til CO₂-afgiftsloven, i henhold til forskellige kriterier. Først, vurderes den økonomiske byrde. For at få sin produktion i betragtning som tung proces skal den samlede belastning af en CO₂-afgift på 6.7 euro pr. ton (50 kr.) overskride 3 procent af virksomhedens værditilvækst og 1 procent af dens omsætning. Udover vurderingen af den økonomiske byrde, indgår virksomhedernes konkurrenceforhold til andre virksomheder i eller uden for Danmark også i den samlede betragtning. Endelig spiller hensyn til administration og kontrol også en vigtig rolle.

Udover de to typer af procesformål, og de deraf følgende to tilbagebetalingsniveauer, kan virksomheder få adgang til yderligere tilbagebetalinger i forbindelse med indgåelse af energispareaftaler med Energistyrelsen. Samlet er der fem satsniveauer i det danske CO₂/energiafgiftssystem for erhvervene, som er:

Energi anvendt til rumopvarmning og varmt vand	Ingen tilbagebetaling af CO ₂ - og energiafgifterne (svarende til satser for husholdninger)
Energi anvendt til let proces/ingen aftale	Refusion på 10 procent af CO ₂ -afgift og 100 procent af energiafgifter
Energi anvendt til let proces/med aftale	Refusion på 32 procent af CO ₂ -afgift og 100 procent af energiafgifter
Energi anvendt til tungproces/ingen aftale	Refusion på 75 procent af CO ₂ -afgift og 100 procent af energiafgifter
Energi anvendt til tungproces/med aftale	Refusion på 97 procent af CO ₂ -afgift og 100 procent af energiafgifter

Svovlafgiften pålægges brændslernes svovlindhold. Virksomheder har været berettiget til et bundfradrag. Bundfradraget har været tidsbegrænset og degressivt, undtagen for tung proces anvendelser (her anvendes definitionen fra CO₂-afgiftsloven). Frem for brændslernes svovlindhold, kan virksomheder få lov til at få deres svovlafgift beregnet i forhold til den faktiske SO₂-udledning ved forbrænding, hvis de er i stand til at dokumentere denne gennem SO₂-målinger.

Benzin- og dieselaftalerne er overordnet blevet sat til at følge niveauet i Tyskland. Diesel beskattes lavere end benzin, men højere end gasolie anvendt til opvarmning. Afgiftsforskellen mellem diesel og benzin udlignes i en vis grad gennem en højere vægtafgift og grøn ejeravgift for dieselmotorer. De gældende afgiftssatser for motorbrændstof er:

Benzin (blyholdig)	0,62 euro (4,62 kr.)
Benzin (blyfri)	0,53 euro (3,98 kr.)
Diesel	0,40 euro (3,01 kr.)
Diesel (lavt svovlindhold)	0,37 euro (2,75 kr.)

Som hovedregel kan momsregistrerede virksomheder ikke få tilbagebetalt afgift af energi, der anvendes som motorbrændstof. Dette gælder dog ikke for landbrugsvirksomheder.

Den gældende danske lovgivning fremgår af følgende love: Lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv., Lov om afgift af stenkul, brunkul og koks mv., Lov om afgift af elektricitet, Lov om afgift af naturgas og bygas, Lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og Lov om statstilskud til dækning af kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug.

5. Høring

Kommissionens forslag om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter blev sendt til høring den 11. juni 2001. Med hensyn til resultatet heraf henvises til aktuelt notat forud for Europaudvalgmødet den 14. juni 2002. Formandskabets reviderede forslag til energibeskatningsdirektivet har ikke været i høring.

6. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Vedtages direktivet i dets nuværende form vil det kun kræve mindre ændringer i den danske afgiftslovgivning.

De højere minimumssatser ville i sig selv medføre en forhøjelse af afgiftsbelastningen for en del af virksomhederne omfattet af bilaget til kuldioxidafgiftsloven med tung proces og tung proces med aftale. Men hvis det, som det foreslås nu, bliver muligt at gå under minimum i forbindelse med aftaler vil det blive muligt at fastholde det nuværende satsniveau for tung proces med aftale. Det vil dermed kun blive nødvendigt at indføre en mindre stigning i satserne for tung proces uden aftale for fyringsgasolie og svær brændselolie (se tabel 1).

	Elektricitet Øre/kWh	Naturgas Øre/Nm ³	Stenkul Kr. pr. GJ	Fyringsgasolie øre/ l	Svær brændselolie øre /kg
Nuværende minimumssats	-	-	-	3,725	9,685
Ny minimumssats (Erhverv)	0,3725	4,4	1,12	7,45	11,175
Gældende danske CO ₂ -afgiftssatser:					
Standardsats	10,0	22,0	9,60	26,8	32,0
Let proces	9,0	19,8	8,64	24,12	28,8
Let proces med aftale	6,8	14,96	6,53	18,22	21,76
Tung proces	2,5	5,5	2,40	6,7	11,0
Forhøjelse tung proces	0	0	0	0,75	0,175
Tung proces med aftale	0,3	0,66	0,29	5,00	11,0
Forhøjelse tung proces med aftale	0	0	0	0	0

Afhængigt af forslaget endelige udformning vil det formentlig være mulighed for at ændre i erhvervenes betaling af CO₂- og energiafgifter med henblik på at udligne en eventuel merbelastning.

	Mineralolieafgift	CO ₂ -afgift	Samlet afgift	Samlet afgift i EUR	Foreslået EU minimum per 1/1-04	Foreslået EU minimum per 1/1-10
	Øre/liter	Øre/liter	Øre/liter	EUR pr. 1000 liter ²	EUR pr. 1000 liter ²	EUR pr. 1000 liter ²
Gas- og dieselolie, der anvendes som motorbrændstof	274,4	26,8	301,2	405	302	330
Let dieselolie	264,5	26,8	291,3	392	302	330

Svovlfattig diesellole	246,6	26,8	273,4	367	302	330
Blyholdig benzin	468/465,1 ¹	-	468/465,1 ¹	629/625 ¹	421	421
Blyfri benzin	403,6/400,6 ¹	-	403,6/400,6 ¹	542/538 ¹	359	359
<p>¹Fra benzinstation udstyret med dampretur. Afgiften på benzin kan nedsættes yderligere med 3 øre/liter, hvis benzintanken opfylder Miljøministeriets skærpede krav til indretning og drift.</p> <p>21 € = 7,44 kr.</p> <p>³Afgift ved 15°C.</p>						

Med hensyn til de foreslåede forhøjelser af minimumssatsen for mineralolie anvendt til motorbrændstof, ligger disse betydeligt under det nuværende niveau i Danmark.

Det bør endelig bemærkes, at et nyt energibeskatningsdirektiv først kan forventes at træde i kraft med virkning fra 2004.

7. Samfundsøkonomiske konsekvenser

En EU-ramme for beskatning af energiprodukter vil forbedre landenes muligheder for at omstrukturere deres nationale skatte- og afgiftssystemer med henblik på at opfylde beskæftigelses-, miljø-, transport- og energipolitiske målsætninger samtidig med at det indre markeds funktion forbedres. En fælles udvidet minimumsbeskatning på energiområdet vil endvidere kunne tilskynde til energibesparelser og dermed til opfyldelsen af målsætningerne indenfor miljø-, transport- og energipolitikken på en omkostningseffektiv måde. Det foreliggende kompromisforslag vil kunne medføre en lettelse for danske virksomheders konkurrencevilkår i forhold til de øvrige – og ikke mindst de kommende – EU-lande.

8. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

I sin begrundelse for forslaget fremfører Kommissionen, at det nuværende system til energibeskatning ikke giver medlemslandene tilstrækkeligt økonomisk-politisk spillerum. Direktivet vil give medlemslandene mulighed for at gøre større brug af beskatning af energiprodukter af miljøhensyn og et større spillerum til omstrukturering af nationale afgiftssystemer til fordel for beskæftigelsen, indenfor rammerne af reglerne om det indre marked. Direktivet vil give medlemsstaterne en forbedret ramme for deres egne politiske initiativer, i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

9. Tidligere forelæggelser i Folketingets Europaudvalg

Energibeskatning har senest været forelagt Europaudvalget til forhandlingsoplæg den 4. oktober 2002 forud for mødet i ECOFIN den 8. oktober 2002. Grundnotat blev oversendt den 16. april 1997. Supplerende grundnotat blev oversendt den 18. december 2001.

Moms

Fradragsret på moms

1. Baggrund

Da 6. momsdirektiv blev vedtaget i 1977, kunne landene ikke enes om harmoniserede momsfradragsregler for personbiler samt hotel- og restauratydelse. Der har siden været flere forgæves forsøg på harmonisering på dette område. Kommissionens forslag fra 1998 er et nyt forsøg herpå.

Kommissionens forslag skal til dels sikre en mere ensartet anvendelse af merværdiafgiftssystemet når det gælder fradragsret for motorkøretøjer mv., logi, mad og drikkevarer og til dels modernisere den ordning, der efter 8. momsdirektiv anvendes ved tilbagesøgning af moms betalt i andre medlemslande (dobbeltforslaget).

Kommissionens forslag fra 1998 skal ses i lyset af ovenstående.

Indholdet af Kommissionens forslag fra 1998

Formålet med forslaget er dels at sikre en mere ensartet anvendelse af merværdiafgiftssystemet og dels at modernisere ordningen.

Forslaget blev fremsat i 1998 og er et dobbeltforslag bestående af to dele. Den ene del er et forslag om harmonisering af EU-landenes momsfradragsregler (1) og den anden del er en reformering af 8. momsdirektiv (ordningen om momstilbagesøgning) (2).

Ad. 1:

For så vidt angår harmonisering af EU-landenes momsfradragsregler, foreslår Kommissionen en harmonisering af momsfradragsreglerne for personbiler samt hotel- og restaurandydelser. Kommissionen foreslår en harmonisering til 50% fradragsret. Dette betyder, at flere lande skal sætte deres fradragsret ned, mens andre – herunder Danmark – skal sætte fradragsretten op. Idet Danmark i dag ikke har fradragsret på personbiler (bortset fra en del på leasing af biler), samt 25% på hotel- og restaurandydelser, vil forslaget betyde et provenutab på ca. 700 mio. kr. efter skat.

Det bemærkes, at Danmark har en særlig ordning vedrørende små varebiler (under 3 t). I dag er der ingen fradrag ved indkøb af en lille varebil, medmindre denne anvendes fuldt ud erhvervsmæssigt (for så er der fuldt fradrag). Til gengæld er der fuld fradragsret på bilens driftsomkostninger uanset om denne kun anvendes delvist erhvervsmæssigt. Forslaget vil som udgangspunkt betyde, at der vil blive forholdsmæssig fradragsret i forhold til den andel af den samlede kørsel, der er erhvervsmæssig svarende til de almindelige momsregler. Kommissionens forslag medfører, at Danmark ikke kan bevare sin særlige ordning for små varebiler, hvilket medfører et årligt statsligt provenutab på ca. 35 mio. kr. efter skat.

Ad. 2:

For så vidt angår reformering af 8. momsdirektiv eller ordningen om tilbagesøgning af moms foreslår Kommissionen en grænseoverskridende momsfradragsret. Den nuværende tilbagesøgningsordning går ud på, at momsregistrerede virksomheder kan søge moms betalt i et andet EU-land tilbage fra det pågældende EU-land. Det vil sige, at f.eks. en dansk vognmand kan ansøge de tyske myndigheder om tilbagebetaling af den tyske moms, som han f.eks. har betalt på diesel indkøbt i Tyskland. Kommissionens forslag om at indføre en grænseoverskridende momsfradragsret betyder, at den danske vognmand vil kunne fratække den tyske dieselmoms i sit danske momsregnskab, og efterfølgende vil der ske en overførsel fra de tyske myndigheder til Danmark.

Endvidere vil forslaget medføre, at i det omfang der er forskel på medlemslandenes fradragsret, skal virksomheden anvende sit "hjemlands" fradragsregler. I dag er det eksempelvis de tyske momsfradragsregler, der er afgørende for, hvilket beløb Tyskland tilbagebetaler til den danske vognmand. Forslaget betyder, at de danske fradragsregler bliver afgørende for den danske vognmands fradrag i sit danske momsregnskab af den tyske moms.

Det faktum, at virksomheden skal anvende sit "hjemlands" fradragsregler vil reducere incitamenterne for grænsehandel på eksempelvis leasingområdet, idet en dansk virksomhed, som leaser biler fra Tyskland til danskere vil skulle anvende de danske fradragsregler, når virksomheden fratækker den tyske moms i sit danske momsregnskab.

Forslaget om grænseoverskridende fradragsret vil føre til, at udenlandske forretningsdrivende fremover kan få afløftet moms af hotel- og restaurationsydelser med hjemlandets afløftningssats, der i mange tilfælde vil være større end den danske. Da den danske stat i sidste ende skal refundere den afløftede moms, vil der blive et statsligt provenutab. Det skønnes at være i størrelsesordenen 105 mill. kr. Der er stor usikkerhed på skønnet.

Derudover vil incitamenterne til at lease bil i Tyskland blive reduceret. Dermed vil flere biler blive leaset i Danmark, hvorved der vil opstå et merprovenu fra øgede momsindtægter. Størrelsen af merprovenuet kan kun vanskeligt opgøres, da det statistiske materiale på området er sparsomt. Forudsættes der at være ca. 1.000 biler, der er leaset i Tyskland af danskere, kan forslaget under nogle forenkede antagelser føre til, at ca. 200 biler fremover vil blive leaset i Danmark frem for i Tyskland. Det vil indbringe et merprovenu på ca. 1 mill. kr.

Samlet er de statsfinansielle konsekvenser således et provenutab på godt 105 mill. kr. inkl. adfærd.

Dertil kommer et samlet tab for erhvervene, hvorved det samfundsøkonomiske tab bliver i størrelsesordenen 155 mill. kr.

Der har været brugt mest tid på del 2 om grænseoverskridende fradragsret. Fiskalgruppen har som alternativ til Kommissionens forslag set på forskellige forslag fra medlemslandene til at forbedre og effektivisere de nuværende tilbagebetalingsregler. Nogen farbar vej har dog ikke vist sig. Endvidere har arbejdet i rådsarbejdsgruppen ligget stille, mens en arbejdsgruppe med deltagelse af Kommissionen og de fleste medlemslande har undersøgt mulighederne for en edb-baseret udveksling af oplysninger mellem medlemslandene. Arbejdsgruppen har fremlagt en rapport herom. Det svenske formandskab fremlagde et forslag på baggrund af denne rapport. Forslaget har i øvrigt ligget stille under den belgiske og spanske formandskab på grund af forslagene om e-handel, momsfaktura og administrativt samarbejde.

Der har været brugt mindre tid på del 1 om harmonisering af fradragsretten, idet det opfattes som et vanskeligt politisk spørgsmål på grund af store provenumæssige konsekvenser for flere medlemslande.

ECOFIN vedtog 4. juni 2002 en konklusion, der opfordrer til videre arbejde med forslaget med henblik på en fremskridtsrapport inden årets udgang. Det skyldes et pres fra især Østrig for at nå frem til regler vedrørende fradragsret for moms af grænseoverskridende billeasing, så det, jf. Kommissionens forslag, bliver hjemlandets fradragsregler, der bliver afgørende for omfanget af fradragsret for moms af udgifter afholdt i andre EU-lande.

2. Formål og indhold

Det danske formandskab har herefter fremlagt et samlet kompromisforslag. Det ændrer overordnet Kommissionens forslag på 2 måder:

Forslaget om en fælles fradragssats på 50 % for moms af udgifter vedrørende personbiler samt hotel- og restaurant ændres til en ordning, hvorefter landene selv kan bestemme, om – og i givet fald med hvor meget – der skal ydes momsfradrag.

Vedrørende grænseoverskridende momsfradragsret indføres der – i stedet for den papirbaserede løsning efter Kommissionens forslag – en edb-baseret løsning parallel med ordningen, som ECOFIN har vedtaget for moms af e-handel.

Ad. 1:

Baggrunden for formandskabets kompromisforslag skal ses i lyset af, at der fortsat er store vanskeligheder ved at nå til enighed om en harmonisering på området personbiler samt hotel- og restauranter, at "stand still" klausulen (omhandlende fradragsretten), som har betydet, at medlemslandenes fradragsret har været "låst", således at fradragsretten kun kunne sættes op, men ikke sænkes. Dette har givet flere lande vanskeligheder og at bilaterale drøftelser med Kommissionen har vist, at den prioriterer "a single place of registration" (i det indre marked bør en momsregistreret virksomhed kun have én momsmyndighed at henvende sig til, selvom virksomheden driver handel i flere EU-lande) højere end en harmonisering af fradragsret for personbiler m.v.

I formandskabets kompromisforslag opgives at harmonisere fradragsretten, som foreslået af Kommissionen. I stedet foreslås en fleksibel ordning, som betyder at Danmark (blandt andre) vil kunne opretholde sine nuværende fradragsregler på personbiler, hotel- og restauranter. Medlemslandene vil altså både kunne bibeholde, hæve eller sænke deres fradragsret på dette særlige område, såfremt de nationalt bestemmer sig herfor. Direktivændringen medfører dermed ingen forpligtelser, men frihed for medlemsstaterne til selv at bestemme.

I praksis ophæves en "stand still" klausul i 6. momsdirektiv.

Ad. 2:

I forbindelse med SLIM-projektet (enklere lovgivning for det indre marked) nedsatte Kommissionen en arbejdsgruppe, der skulle overveje forskellige forenklingstiltag. Denne gruppe påpegede bl.a. nødvendigheden af en forenkling af 8. momsdirektivs momstilbagebetalingsprocedure, idet proceduren er tung og besværlig for erhvervslivet.

Forslaget om reformering af 8. momsdirektiv består i en grænseoverskridende fradragsret. Denne grænseoverskridende fradragsret er et skridt på vejen til "a single place of registration", og har derfor høj prioritet hos Kommissionen, jf. ovenfor.

Både medlemslandene og dele af erhvervslivet (se høringen) var betænkelige ved Kommissionens oprindelige forslag, idet man forudså, at kravet om at virksomhederne skulle sende en genpart af sine momsfakturaer til andre landes momsmyndigheder, ville medføre nye former for administrative byrder.

I forhold til Kommissionens oprindelige forslag lægger formandskabets kompromisforslag op til en løsning med elektronisk udveksling af oplysninger mellem medlemslandene; dette letter administrationen for erhvervslivet sammenlignet med Kommissionens forslag. En elektronisk løsning vil kunne baseres på den ordning for e-handel, som Rådet allerede har vedtaget.

Værnsreglerne for højsatslandene fra ophævelsen af de fiskale grænser i EU er under pres. Det drejer sig om fjernsalgsreglerne, som betyder, at virksomheder momsregistreret i andre EU-lande også skal momsregistreres i Danmark (og afregne 25 % dansk moms), hvis salget til private i Danmark overstiger 280.000 kr. årligt. Også her arbejder Kommissionen for "lempelser", så virksomhederne i det indre marked i højere grad kun får ét Told• Skat

at holde sig til. Et forslag om lempelser forventes fremsat i 2003. Isolerede lempelser af fjernsalgsreglerne kan medføre betydelige provenutab for Danmark. Dette kan undgås, hvis der etableres samarbejdsformer, herunder edb-løsninger, med overførsel af angivelsesoplysninger og moms fra registreringslandet (oprindelseslandet) til forbrugslandet. Det er en sådan edb-løsning, ECOFIN har valgt i forbindelse med moms af e-handel. Det er en løsning af lignende karakter, der er indbygget i forslaget vedrørende grænseoverskridende fradragret.

3. Gældende dansk ret

De gældende regler for momsfradrag findes i 6. momsdirektivs art. 17, og i momslovens kap. 9 (§§ 37 – 42). Reglerne om momstilbagebetaling findes i 8. momsdirektiv samt i momslovens kap. 10 (§ 45) og momsbekendtgørelsens kap. 8 (§§ 28 – 32).

4. Retsgrundlaget

Forslaget er baseret på Traktatens artikel 93, som kræver vedtagelse med enstemmighed.

5. Høring

Kommissionens oprindelige dobbeltforslag

Skatteministeriet modtog 10 hørings svar til Kommissionens oprindelige dobbeltforslag. Svarene gengives kort nedenfor:

Danhostel, Danmarks Rederiforening og Landbrugsrådet har ingen bemærkninger.

Horesta: Støtter forslagene. Finder det diskriminerende, at der er forskel på fradragssatserne mellem omkostningsgrupperne. Fradrag på 50% af momsen ved indkøb af logi, mad og drikkevarer bør udvides til 100% ved indkøb af streng erhvervsmæssig karakter.

Turismens Fællesråd: Støtter forslagene.

Danske Vognmænd: Er bekymret for at tilbagebetalingsproceduren i forslaget vil medføre administrative vanskeligheder for virksomhederne.

Foreningen af Statsautoriserede Revisorer: Ingen bemærkninger til forslaget om 8. momsdirektiv. Finder det vigtigt, at momsharmoniseringen sker på et grundlag, der ikke skaber konkurrenceforvridning mellem landene.

Dansk Handel & Service: Ingen bemærkninger til forslaget om 8. momsdirektiv. Finder det vigtigt med momsharmoniseringen, men også at der fastlægges en fælles anvendelse/fortolkning af fradragreglerne.

Foreningen af Danske Eksportvognmænd: Støtter de to forslag, men er bekymret for at kravet om at sende genpart af momsfaktura til skattemyndighederne i andre lande vil medføre nye former for administrative byrder for virksomhederne.

Advokatsamfundet: Mener ikke, at der er tilstrækkelige administrative lettelser i forslaget vedr. 8. momsdirektiv til, at man finder, at der er særligt tvingende grunde til at støtte forslaget. Man afventer hellere Kommissionens samlede revision af hele momssystemet.

Det danske formandskabsforslag

Det danske formandskabsforslag har ikke været i høring.

6. Nærhed og proportionalitet

Forslaget skønnes at være i overensstemmelse med disse principper.

7. Samfundsøkonomiske og statsfinansielle konsekvenser

Ad. 1:

Det danske formandskabsforslag har som udgangspunkt ingen provenumæssige konsekvenser, idet Danmark kan bibeholde sine nuværende fradragregler på personbiler, hotel- og restaurandydelser. Det betyder, at det store tab for statskassen, der fulgte Kommissionens oprindelige forslag udgår.

Såfremt Danmark ikke kan bevare sin særlige ordning for små varebiler, vil det give et årligt statsligt provenutab på ca. 35 mill. kr. efter skat. Heraf et tab på 40 mill. kr. ved ændring af afløftningsretten for anskaffelsesmoms og et merprovenu på 5 mill. kr. som følge af ændringen i afløftningsretten for driftsmoms. Skønnene er behæftet med betydelig usikkerhed. (Status for forhandlingerne er i øjeblikket, at Danmark kan bevare sin særlige ordning.)

Ad. 2:

Forslaget om grænseoverskridende fradragsret vil som tidligere nævnt give et tab for statskassen på godt 105 mill. kr. inkl. adfærd

8. Lovgivningsmæssige konsekvenser

Forslaget vil kræve en ændring af momsloven for så vidt angår de regler der gælder for tilbagesøgning af moms efter 8. momsdirektiv.

9. Tidligere forelæggelser i Folketingets Europaudvalg

Hverken fremskridtsrapporten eller dobbeltforslaget har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Revision af artikel 9 i 6. momsdirektiv

1. Baggrund

Specielt ét medlemsland har fremført, at man har store problemer i forbindelse med grænseoverskridende billeasing, og specifikt drejer det sig om, hvor beskatningsstedet er. Det vil sige i hvilket land momsen skal betales, og i forlængelse heraf hvilke regler for fradragsret der skal anvendes. I forbindelse med en virksomheds salg af varer og ydelser er der som hovedregel fuld fradragsret for momsen, når købet er momspligtigt. Men netop for billeasing (og leasing af transportmidler i det hele taget) er fradragsretten ikke harmoniseret og 6. momsdirektiv indeholder en regel om, at medlemslandene indtil fradragsretten bliver harmoniseret på området kan beholde den fradragsret, som man havde ved vedtagelsen af direktivet. Medlemslande kan godt ændre fradragsretten, såfremt ændringen tilnærmer fradragsretten til hovedprincippet om fuld fradragsret, men man kan derimod ikke mindske fradragsretten.

Før 1997 var den udbredte holdning, at beskatningsstedet for grænseoverskridende biludlejning – det sted, hvor momsen skal betales – er i det land, hvor den økonomiske aktivitet fandt sted. Det vil sige, at hvis bilen blev udlejet af en virksomhed etableret i Tyskland til en dansk kunde til anvendelse i Danmark skulle der betales 25 % dansk moms. Ydermere kunne den danske virksomhed ikke få fradragsret for momsen, fordi Danmark ikke gav fradrag for an og driftsmoms vedr. personbiler.

En dom fra EU-domstolen i 1997 ændrede imidlertid denne situation. Ifølge dommen var beskatningsstedet det sted, hvor sælgeren er etableret uanset, hvor den faktiske anvendelse finder sted. I eksemplet ovenfor var beskatningsstedet derfor Tyskland. Det betød, at en dansk virksomhed kunne lease en bil i Tyskland, og kun betale 15 % moms. Ydermere kunne danske virksomheder få tilbagebetalt momsen efter reglerne i 8. momsdirektiv, idet Tyskland – i modsætning til Danmark – har momsfradragsret for anskaffelses- og driftsmoms vedrørende personbiler.

Det ovenfor nævnte medlemsland anfører, at to allerede fremsatte forslag fra Kommissionen til ændring af henholdsvis fradragsreglerne (harmonisering) og reglerne om tilbagebetaling i 8. momsdirektiv (tilbagebetaling efter reglerne om fradrag i kundens land) delvist vil kunne afhjælpe problemet. Herudover kan problemet søges løst ved at ændre beskatningsstedet for leasingydelsen (direktivets artikel 9) til det sted, hvor kunden er etableret eller der, hvor bilen faktisk anvendes. Denne løsning skulle desuden understøttes af anvendelse af reglen om omvendt betalingspligt – hvilket betyder, at køber betaler momsen til staten i stedet for som i normale tilfælde sælgeren.

På baggrund af ovenstående opfordrede Rådet på et ECOFIN-møde den 4. juni 2002

2. det danske formandskab til at arbejde videre på forslagene om fradragsret og tilbagebetaling, og
2. Kommissionen til at fremskynde den allerede planlagte revision af direktivets artikel 9 (reglerne om beskatningssted for ydelser).

Rådet anmodede såvel det danske formandskab som Kommissionen om at aflægge fremskridtsrapport inden udgangen af 2002.

2. Indhold.

Kommissionens anfører i sin rapport om revisionen af direktivets artikel 9, at der den 24. september 2002 blev afholdt et møde i Arbejdsgruppe nr. 1 (moms). Til brug for dette møde fremlagde Kommissionen et dokument, hvori den for det første beskrev diverse konstaterede problemer i forbindelse med reglerne for beskatningsstedet for ydelser, og for det andet fremlagde den mulige løsningsmodeller.

Kommissionen lagde i dokumentet vægt på, at det er et af momsens hovedprincipper, at den skal tilfalde det medlemsland, hvor varen eller ydelsen faktisk er forbrugt. Kommissionen skelnede i sit arbejdsdokument mellem "erhverv til erhverv ydelser" (business to business = B2B) og "erhvervs til forbruger ydelser" (business to consumer = B2C).

Kommissionen anfører, at der ikke blandt medlemslandene på mødet den 24. september 2002 var den store entusiasme for på nuværende tidspunkt at ændre reglerne om leveringssted radikalt. Imidlertid blev det accepteret, at der er brug for visse ændringer i forbindelse med reglerne for leveringsstedet for "erhverv til erhverv ydelser".

For så vidt angår reglerne for leveringsstedet for "erhverv til forbruger ydelser" anfører Kommissionen i rapporten, at et klart flertal af medlemslandene ikke ønsker at ændre reglerne på nuværende tidspunkt. Imidlertid vil man i forbindelse med evaluering af den særlige ordning for e-handelsydelser, der blev vedtaget den 7. maj 2002 for en 3-årig forsøgsperiode, være nødt til at genoverveje spørgsmålet om leveringssted for "erhverv til forbruger ydelser".

Kommissionen konkluderer i rapporten, at den i den nærmeste fremtid vil koncentrere sig om at modernisere reglerne for leveringssted for "erhverv til erhverv ydelser".

2. Kommissionen vil derfor fortsætte drøftelserne i Arbejdsgruppe Nr. 1 senere på året, idet der fokuseres på de problemer, der er blevet identificeret vedrørende "erhverv til erhverv ydelser", herunder grænseoverskridende leasing af transportmidler.
2. Herefter håber Kommissionen at være i stand til at fremsætte forslag om ændringer af artikel 9 i 6. momsdirektiv i løbet af næste år (2003).
2. Kommissionen vil desuden overveje reglerne for leveringsstedet i forbindelse med "erhverv til forbruger ydelser" i forbindelse med den evaluering, som den skal lave i henhold til artikel 5 i e-handelsdirektivet.

3. Høring

Sagen har ikke været genstand for høring.

4. Nærheds- og proportionalitet

De konstaterede problemer i forbindelse med reglerne om leveringssted for ydelser, herunder problemet med grænseoverskridende leasing af transportmidler, kan kun løses på fællesskabsplan.

5. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle virkninger

Eventuelle kommende ændringer i reglerne for leveringsstedet for ydelser vil betyde, at ydelserne i større udstrækning end i dag momses i forbrugslandet. Hvorvidt dette vil være provenuneutralt eller give et samlet merprovenu eller provenutab kan der kun foretages et skøn over, når selve de konkrete ændringer er kendt. Eventuelle ændringer i reglerne for leveringssted for ydelser vil derudover skulle gennemføres i national ret og momsloven vil derfor skulle ændres.

6. Samfundsøkonomiske virkninger

Ændrede regler for beskatningsstedet for ydelser skønnes ikke at ville få nævneværdige samfundsøkonomiske konsekvenser.

7. Tidligere forelæggelser

Sagen om fremme af en løsning på problemet med grænseoverskridende udlejning af transportmidler blev forelagt Folketingets Europaudvalg forud for ECOFIN den 4. juni 2002.

Administrativt momssamarbejde

1. Baggrund

Der findes i dag to forskellige retsgrundlag, som giver mulighed for administrativt samarbejde mellem medlemslandene på momsområdet.

Direktiv 77/799/EØF blev oprindeligt udtænkt med henblik på udveksling af oplysninger i forbindelse med direkte skatter. Direktivet blev udvidet til at omfatte moms i 1979, men der blev ikke fastsat specifikke bestemmelser.

Forordning 218/92 blev vedtaget for at supplere direktivet, idet overgangen til det indre marked i 1993 nødvendiggjorde et intensiveret system for udveksling af oplysninger om levering og erhvervelse af varer inden for Fællesskabet. Den vigtigste del af forordningen er den etablerede elektroniske database (VIES-systemet) og automatisk meddelelse til alle de andre medlemslande om den samlede mængde leveringer inden for EU til afgiftspligtige samt de tilsvarende momsregis treringsnumre. Herudover indeholder forordningen bestemmelser om anmodning om mere specifikke oplysninger.

En rapport fra Kommissionen af 28. januar 2000 i henhold til artikel 14 i forordning 218/92 og artikel 12 i forordning 1553/89, samt arbejdet i Rådets ad hoc-gruppe for skattesvig viser imidlertid, at der er behov for at styrke det administrative samarbejde.

Kommissionen peger i begrundelsen til nærværende forslag på svagheder såvel i forordning som i direktivet samt i samspillet mellem de to regelsæt.

Kommissionen har derfor foreslået, at der skabes én retlig ramme for det gensidige samarbejde mellem medlemslande på momsområdet, og at den ny forordning, erstatter, styrker og moderniserer bestemmelserne i den gældende forordning samt omfatter bestemmelserne fra direktivet.

2. Forslagets indhold

På denne baggrund fremsatte Kommissionen den 18. juni 2001 forslag til ny forordning om administrativt samarbejde på momsområdet og forslag om at moms udelukkes fra anvendelsesområdet i direktiv 77/799/EØF.

Det overordnede formål med forslaget er at forbedre indsatsen mod momssvig ved at udbygge samarbejdet mellem de administrationer, der er ansvarlige for momskontrollen, således at grænserne mellem skatte- og afgiftsforvaltningerne ophæves, og embedsmændene i højere grad arbejder sammen, som om de tilhørte en og samme forvaltning.

Gennemgangen af forslagets indhold nedenfor er baseret på det seneste danske kompromisforslag, og beskriver de væsentligste elementer af forslaget til ny forordning (også artikelhenvisningerne).

1. Decentralisering af det administrative samarbejde (specielt artikel 3).

Udover gældende bestemmelser for det centraliserede samarbejde mellem medlemslandenes kompetente myndigheder foreslås indsat bestemmelser om muligheder for etablering af direkte kontakt mellem landenes kontrollanter eller enheder for svigbekæmpelse.

Forslaget skaber således en retlig ramme for et decentraliseret samarbejde og sikrer samtidig, at det eksisterende centrale samarbejde, blandt andet mellem de etablerede centrale forbindelseskontorer, stadig spiller en vigtig rolle.

2. Mere bindende regler for samarbejde efter anmodning (artikel 5 –10).

Det foreslås, at der ud over de gældende bestemmelser om anmodning om oplysninger i enkeltsager, indsættes regler for anmodning om administrative undersøgelser. Bestemmelsen åbner mulighed for, at et medlemsland ud over anmodning om konkrete oplysninger, til brug for sin egen undersøgelse af overtrædelser, kan bede et andet medlemsland foretage en videre undersøgelse og indsamling af bevismateriale.

I forordningen i dag er der fastsat en frist på 3 måneder til at meddele oplysninger på anmodninger om oplysninger. Denne frist udvides til at omfatte alle anmodninger, herunder også anmodninger om administrative undersøgelser. Herudover indsættes en bestemmelse om, at i tilfælde, hvor de pågældende oplysninger allerede er til den bistandsøgte myndigheds rådighed, nedsættes fristen til en måned.

3. Samtidige kontroller (artikel 12 og 13)

Medlemslande kan i dag, hvis de ønsker det, anvende samtidig kontrol - også kaldet simultan kontrol (det vil sige, kontrol i to eller flere medlemslande samtidig i forbindelse med sager om grænseoverskridende svig). Der foreslås indsat en bestemmelse om, at medlemslandene principielt gennemfører samtidig kontrol, hver gang en sådan kontrol forekommer at være mere effektiv end en national kontrol.

4. Udveksling af oplysninger uden forudgående anmodning (artikel 17 – 21).

Medlemslandene kan i dag, hvis de ønsker det, udveksle oplysninger spontant eller automatisk. Der gøres imidlertid kun sjældent brug af disse muligheder. Det foreslås, at der indsættes bestemmelser som skal sikre en øget brug af automatisk udveksling af oplysninger (oplysninger indsamles og afgives med visse intervaller eller løbende, når de haves af medlemslandene). Det foreslås, at kategorier af oplysninger, tidsintervaller og øvrige praktiske foranstaltninger fastlægges inden for rammerne af den udvalgsprocedure, der foreslås overført fra den gældende forordning. Det foreslås endvidere, at medlemslandene kan undlade at deltage i udvekslingen af de kategorier af oplysninger som de enten ikke kan eller vil udveksle (f.eks. kan det være uinteressant for visse lande at deltage i automatisk udveksling af oplysninger om grænseoverskridende handel med lystfartøjer).

5. Kommissionens rolle (specielt artikel 35).

Den nuværende forordning indeholder alene bestemmelser om medlemslandenes gensidige samarbejde.

Forslaget giver Kommissionen en rolle som den, der skal drage omsorg for, at det administrative samarbejde fungerer godt, men giver den ikke opgaver i praksis med hensyn til opsøgning og bekæmpelse af svig. Medlemslandene har det umiddelbare ansvar for, at moms-systemet kan fungere, mens Kommissionen efter forslaget optræder som koordinator og ansporer til aktioner på området.

6. Udveksling af oplysninger med tredjelande (artikel 36).

Det præciseres at forordningen for fremtiden også kan anvendes i forbindelse med oplysninger modtaget fra eller givet til 3. lande, i den udstrækning aftaler med disse 3. lande tillader dette.

7. Legal gensidighed (artikel 41, stk. 3).

Der foreslås indsat en bestemmelse om, at et medlemsland kan nægte at efterkomme en anmodning om oplysninger, som den anmodende myndighed i henhold til den nationale lovgivning ikke selv ville kunne give de samme oplysninger.

8. Videregivelse til andre medlemslande af oplysninger indhentet efter anmodning (artikel 41, stk. 4).

Efter de gældende regler er der fastsat en procedure, i henhold til hvilken det er nødvendigt at indhente samtykke fra det medlemsland, som giver oplysningerne, således at disse kan stilles til rådighed for et andet medlemsland. For at undgå at dette forhindrer eller forsinker oversendelse af oplysninger til de medlemslande, der har brug for dem, foreslås det, at kravet om samtykke ophæves, idet der fremover alene skal foretages en forudgående information om oplysningernes videregivelse.

9. Hindringer for udveksling af personoplysninger (artikel 41, stk. 5).

Der foreslås, at medlemslandene skal ophæve visse begrænsninger i udvekslingen af personoplysninger, der i dag følger af reglerne om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger, i det omfang de vurderer dette nødvendigt for at kunne anvende forordningen korrekt.

10. Det skal bemærkes, at forslagens kapitel V om det elektroniske informationssystem VIES samt reglerne i kapitel VI om administrativt samarbejde vedrørende transaktioner omfattet af den specielle momsordning for elektronisk handel, ikke foreslås ændret væsentligt.

11. Som sagt indebærer forslaget at alle regler om administrativt samarbejde på momsområdet samles i en forordning. Som konsekvens heraf foreslås det, at moms udelukkes fra direktivets anvendelsesområde.

12. Endelig foreslås det, at direktivets anvendelsesområde udvides til at omfatte gensidig bistand vedrørende beskatning af forsikringspræmier. Beskatning af forsikringspræmier blev i 2001 (direktiv 2001/44/EF) omfattet af direktiv 76/308/EØF om gensidig bistand i forbindelse med opkrævning og forventes desuden at blive omfattet af det kommende Fiskalis-program (program for seminarer, udvekslinger mv. på især moms- og punktafgiftsområdet).

3. Retsgrundlag

Som retsgrundlag blev oprindeligt foreslået Traktatens art. 95 (kvalificeret flertal og fælles beslutningstagen med Europa-Parlamentet). Der er efterfølgende opnået enighed om, at retsgrundlaget for forordningen skal være Traktatens artikel 93, og for ændringen af direktivet skal det være artikel 93 og 94. Det betyder, at forslagene ikke længere skal vedtages i fælles beslutningsprocedure med Europa-Parlamentet, men vedtages af R&A ring;det med enstemmighed (Europa-Parlamentet skal kun høres om forslagene).

4. Høring

Forslaget vedrører det administrative samarbejde mellem medlemslandenes kompetente myndigheder og mellem myndighederne og Kommissionen. Høring af erhvervslivet er derfor skønnet uforholdende.

5. Nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet

Forlaget omtaler ikke disse principper, da der er tale om et samarbejde mellem myndigheder.

6. Samfundsøkonomiske og statsfinansielle konsekvenser

Forslaget forventes at virke svigbekæmpende og herved at indebære et vist begrænset merprovenu til staten.

En bedre svigbekæmpelse må endvidere antages at være til fordel for de lovlige erhvervsdrivende, idet svig kan udgøre en konkurrencefordrejning.

7. Administrative konsekvenser

Intensivering af udvekslingen af oplysninger på momsområdet skønnes at indebære øgede administrative udgifter i Told*Skat. Et konkret skøn er endnu ikke foretaget.

8. Lovgivningsmæssige konsekvenser

De hidtil gældende regler i forordning 218/92 om administrativt samarbejde inden for området indirekte skatter (moms) er umiddelbart gældende i Danmark. Den nye forordning vil ligeledes være umiddelbart gældende, og således ikke have lovgivningsmæssige konsekvenser.

Reglerne i direktiv 77/799/EØF om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte skatter blev gennemført i dansk ret ved lov nr. 635 af 13. december 1978 om gensidig bistand inden for området direkte skatter mellem stater, der er medlem af De Europæiske Fællesskaber. Denne lov trådte i kraft den 1. januar 1979.

Loven er stadig gældende og i henhold til lovens §§ 2, 4, og 5 er der udstedt en bekendtgørelse, nr. 965 af 5. december 1986.

Da direktivet blev udvidet i 1979 til at omfatte moms, blev dette gennemført ved Skatte – og Afgiftsministeriets bekendtgørelse nr. 6 af 2. januar 1981. Denne bekendtgørelse er senere ophævet og erstattet af bekendtgørelse 956 af 5. december 1986 i forbindelse med Grækenlands, Spaniens og Portugals indtrædelse i Fællesskabet. Den foreslåede ændring af direktiv 77/799/EØF vil derfor kræve bekendtgørelse.

9. Tidligere forelæggelser i Folketingets Europaudvalg

Grundnotat blev oversendt den 23. juli 2001 (Alm. del - bilag 715) og udvalget blev endvidere orienteret om sagen forud for ECOFIN den 4. juni 2002, hvor der var en generel debat om administrativt samarbejde på dagsordenen. Udvalget gav i forbindelse med ECOFIN-mødet mandat til at Danmark kunne støtte en Rådskonklusion om, at der skal arbejdes for at forslaget om administrativt samarbejde på momsområdet kan vedtages inden 1. april 2003.